

« zurück blättern vor »

FLEK I subst. m., ab 1913. 1) ‘Dachlatte, Planke’ – ‘łata w dachu lub w parkanie’: (1929) 1937 Kaden Czarne Skrz. 324 *Tatu, zabili ją, Lenorę! Lenora Duś na fleku, na biednej deszczulce wypisana.* – SW, LSP. 2) ‘Ledersohle am Schuhabsatz; Lederflicken am Schuh überhaupt’ – ‘zewnętrznna warstwa skóry na obcasie; każda łata na podeszwie lub na wierzchu buta’: vor 1939 LSP *obcas o jeden flek za wysoki.* o 1951 Kryń.J. Towarozn.II 199, DOR *Skóry na spody – podeszwy (skóry podeszwowe), na zelówki, fleki, krance, wkładki do podkówek [...] otrzymuje się z ciężkich i średnich skór wołowych i krowich.* o 1952 Past.Komuna 102, DOR *Zobaczył w suterenie szewca, wszedł i poprosił o przybicie odrywającego się fleka.* – SW (zew.), LSP (zew.), DOR. ◇ **Etym:** nhd. *Fleck* subst. m. (n.), ‘Flicken eines Schuhs’, GRI. ◇ **Der:** *flekować* v. imp., zuerst geb. SW, nur für Inh. 2. ❖ Da im Deutschen keine dem Inhalt 1 entsprechende Bedeutung belegt ist, muß Inhalt 1 als eine metaphorische Übertragung von Inhalt 2 erklärt werden. Als Vorbild diente wohl ↑*łata*, das auch bereits seit SW in der Definition auftritt.

« zurück blättern vor »